

DOMSTOLENS KENDELSE
AF 7. MAJ 1980 ¹

Suzanne Mazière, gift Fournier, m.fl.
mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

Forenede sager 114, 115, 116 og 117/79

Sammendrag

Erstatningssøgsmål — sag anlagt af en tjenstemands familiemedlemmer med krav om erstatning for tab forvoldt ved tjenstemandens ansættelse på ulovlige betingelser — afvisning

(EØF-traktaten, art. 178; procesreglementet, art. 92, stk.1)

I de forenede sager 114, 115, 116 og 117/79

SUZANNE MAZIÈRE, GIFT FOURNIER, AUDE FOURNIER, FRANÇOIS FOURNIER OG CLOTHILDE FOURNIER ved advokat Edmond Lebrun, Bruxelles, og med valgt adresse på advokat Ernest Arendt's kontor, 34 b, rue Philippe II, Luxembourg,

sagsøgere,

mod

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER ved Denise Sorasio, Kommissionens juridiske tjeneste, som befuldmægtiget, bistået af advokat Robert Andersen, Bruxelles, og med valgt adresse hos Kommissionens juridiske konsulent Mario Cervino, Jean Monnet-bygningen, Luxembourg,

sagsøgt,

afsiger

¹ — Processprog: Fransk.

DOMSTOLEN

efter at have hørt generaladvokaten

følgende:

KENDELSE

Sagsfremstilling

Sagsøgerne er Bernard Fournier's ægtefælle og deres tre børn. Bernard Fournier er tjenestemand i lønklasse A 6 ved Kommissionens Generaldirektorat »Udvikling og samarbejde«. Bernard Fournier blev ansat ved Kommissionen i 1964 som hjælpeansat; han blev udnævnt til tjenestemand på prøve i 1973 og blev ved prøvetidens udløb fastansat med virkning fra 1. april 1974.

Den 29. marts 1979 indgav Bernard Fournier en ansøgning til Kommissionen i henhold til vedtægtens artikel 90 for at opnå erstatning for det tab, som Kommissionen havde påført ham ved sin culpøse adfærd i forbindelse med de ulovlige ansættelsesbetingelser, den igennem ni år havde anvendt på ham. Samme dato indgav sagsøgerne en ansøgning til Kommissionen i henhold til EØF-traktatens artikler 175 og 215 og artikel 1382 i den belgiske code civile, idet de gjorde gældende, at de havde lidt personlige tab på grund af Kommissionens culpøse adfærd over for deres fader og ægtefælle. Alle disse ansøgninger blev afvist af Kommissionen den 1. august 1979.

Ved stævningerne, som blev registreret på justitskontoret den 25. juli 1979, har sagsøgerne anlagt sag med påstand dels om annullation af Kommissionens stiltiende afvisning, som fremgår af, at deres ansøgninger forblev ubesvarede i over to måneder, og dels om, at Kommissionen dømmes til at betale dem erstatning for det tab, som de har lidt.

Det fremgår af sagens akter, at sagsøgerne har anlagt sag i medfør af EØF-traktatens artikler 175 og 215, og at deres krav på erstatning og renter støttes på, at de ansættelsesbetingelser, som sagsøgte i ni år havde anvendt på deres fader og ægtefælle var ulovlige. De gjorde bl.a. gældende, at Bernard Fournier i denne periode forblev i total uvished, og at han havde været nødsaget til at underskrive 21 kontrakter efter hinanden, før han blev fastansat; desuden måtte han tåle en ydmygende nedsættelse i en anden lønklasse, hvortil kom talrige chikanerier. Disse handlinger fra Kommissionens side havde haft store skadelige følger for Bernard Fournier's familie; de havde især alvorligt påvirket sagsøgernes helbred.

Grunde

Ifølge EØF-traktatens artikel 175 kan en fysisk person indbringe klage til Domstolen over, at en af Fællesskabets institutioner har undladt at udstede en retsakt til ham, henstillinger og udtalelser dog undtaget. I det foreliggende tilfælde har sagsøgerne ikke angivet, hvilken retsakt i denne bestemmelses betydning Kommissionen har undladt at udstede til dem.

I henhold til traktatens artikel 178 har Domstolen kompetence til at afgøre tvister vedrørende de i artikel 215, stk. 2, omhandlede skadeserstatninger om Fællesskabets ansvar uden for kontraktsforhold. Den foreliggende sag angår imidlertid erstatning for tab, som er forvoldt ved en institutions adfærd med hensyn til en af dens tjenestemænds eller ansattes karriereforløb, mens den pågældende har haft mulighed for at benytte sig af de i medfør af traktaten foreliggende muligheder for at anfægte enhver afgørelse fra den pågældende institution, som har til formål eller til følge at anbringe eller fastholde ham i et ulovligt ansættelsesforhold, og for i givet fald at indbringe sagen for Domstolen. Det ville være i strid med de ved fællesskabsretten indførte retsmidler mod ulovlige ansættelsesvilkår at tillade, at en tjenstemands eller ansats familiemedlemmer på egne vegne ved en omgåelse af proceduren kan anlægge erstatningssag støttet på de samme faktiske omstændigheder, selv om de påberåber sig, at de personligt har lidt tab på grund af disse faktiske omstændigheder. De foreliggende sager falder derfor uden for traktatens artikel 215, stk. 2.

Under disse omstændigheder er det klart, at Domstolen ikke har kompetence til at påkende disse sager. Følgelig vil sagerne være at afvise ex officio i henhold til procesreglementets artikel 92, stk. 1, uden at den mundtlige forhandling indledes.

Sagens omkostninger

Ifølge procesreglementets artikel 69, stk. 2, bliver den part, som taber sagen, dømt til at afholde sagens omkostninger. Da sagsøgerne har tabt sagen, dømmes de til at afholde sagens omkostninger.

Af disse grunde

bestemmer

DOMSTOLEN

1. Sagerne afvises.
2. Sagsøgerne tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Således bestemt i Luxembourg den 7. maj 1980.

A. Van Houtte

Justitssekretær

H. Kutscher

Præsident